

Liturgie

Lied; Wees hier aanwezig blz 12

Inleiding (Hans)

Een van de engelen die wij van plaatjes en iconen misschien kennen is de aartsengel Michael. Nav dit verhaal is het verhaal van st joris met de draak ontstaan. St Joris bestrijdt de draak en doodt hem. . Het kwaad is daarmee verdwenen uit het verhaal maar nog niet uit het leven van toen, ons leven en onze maatschappij. De bestrijding van het kwaad vraagt moed maar ook compassie met anderen en met onszelf. Compassie verbindt ons mensen aan elkaar. In lijden maar ook in leven. Waardoor we weer hoop krijgen voor de toekomst.

We luisteren naar het verhaal.

Lied: les beatudes nr. 76

Vrij vertelde legende over Sint Joris

Joris kwam eens in de stad Silena, in Lybia. Vlak bij deze stad was een groot meer waarin een draak woonde. Men was al vaak voor hem gevlucht. Soms kwam de draak over de stadsmuur geklommen waar hij de mensen het leven zuur maakte. Om hem te stillen gaven de burgers de draak iedere dag twee schapen om hem te kalmeren.

Toen steeds minder schapen over bleven besloot men om over te gaan op het offeren van zonen en dochters uit de stad. Het lot zou beslissen wie geofferd werd. Niemand kon daaraan ontkomen.

Alle kinderen waren geofferd, toen de koningsdochter aan de beurt was. De bedroefde koning probeerde zijn dochter te redden door afstand te doen van zijn halve koninkrijk, maar dat accepteerde het volk niet, men werd boos. Hij vroeg zijn volk om 8 dagen, waarin hij nog mocht treuren om zijn dochter.

Toen de koning inzag, dat hij zijn dochter niet kon redden, liet hij haar koninklijke kleren aandoen, omarmde haar en sprak: lieve dochter, ik had gehoopt voor jouw bruiloft edele vorsten uit te nodigen, ik had gehoopt koninklijke kinderen op te voeden, geboren uit jouw schoot. Nu ga je weg, een draak zal je verslinden.

De prinses knielde voor haar vader en vroeg om zijn zegen. Toen de koning zijn zegen gegeven had, liep zij naar het meer.

Opeens kwam ridder Joris aangereden. Hij zag de prinses treuren en vroeg wat haar deed. Ze antwoorde: jongeling, vlucht! Anders zult gij nog met mij sterven.

Toen sprak Joris hierop: wees niet bevreesd jonkvrouw en zeg me waarop gij hier wacht.

Ze antwoorde: Heer, ik merk dat gij een edele man bent, maar als u niet met mij wilt sterven, vlucht.

Ik ga niet eerder weg voordat gij mij zegt wat hier gaande is, sprak Joris. De prinses vertelde hem alles.

Joris kalmeerde de jonkvrouw met de woorden: heb geen angst, ik zal u helpen in de naam van Christus.

Terwijl zij spraken verhief de draak zijn kop uit het meer. De jonkvrouw beefde van schrik en riep: vlucht heer, vlucht, zo snel gij kunt. Joris echter sprong op zijn ros, maakte een kruisteken en trok op tegen de draak. Een strijd barstte los.

Joris voerde een dappere strijd en slingerde tenslotte zijn speer naar de draak, dat deze ter aarde ging. Daarop sprak Joris tot de jonkvrouw: neem uw gordel en werp die om de hals van de draak. Wees niet bang.

Zij deed wat haar gezegd werd en de draak volgde haar als een tamme hond.

Samen leidden ze de draak naar de stad, waar de mensen schrokken en vluchtten.

Joris vroeg hen terug te komen, met de boodschap: overwin uw angst, God de Heer heeft mij gezonden om U van de draak te verlossen. Bekeer u tot het Christendom. De koning gaf als eerste gehoor aan de oproep en zo volgde het hele volk. Joris groette de koning en zijn volgelingen en ging heen.

Lied Voici Dieu nr. 135

Moed

Soms staan we in het echte leven net als Joris en de prinses, oog in oog met een draak. Het kan voelen alsof je klein en machteloos bent. Alsof je de strijd bij voorbaat al hebt verloren.

Het vergt moed om niet op te geven, de strijd aan te gaan. Zo kan het zijn dat sommigen van ons moed nodig hebben om eens een praatje te maken met iemand die zij nog niet kennen. Voor anderen kan het betekenen dat zij hun angst overwinnen door iets te doen wat zij nog nooit hebben gedaan, wat al zo lang op dat ene wenslijstje staat. Bijvoorbeeld het beklimmen van een berg of het durven delen van ware gevoelens. Zet die angst om in een kracht, moed. God is nabij.

Lied Bless the Lord nr 12

Uit Andre Schwartz-Barth : Het leven van de rechtvaardigen .

Compassie

Mordechai is de grootvader van Ernie. Mordechai bereidt hem voor op het leven.

Ernie ligt in bed en is in gesprek met grootvader Mordechai.

Nou, luister dan eens goed naar me", zei Mordechai, nadat hij weer een tijdje had nagedacht, "zet allebei je oren open: als een man alleen lijdt, dan is het wel duidelijk dat zijn smart op hem blijft. Gesnapt?" "Gesnapt", zei Ernie. "Maar als een ander naar hem kijkt en zegt:"wat heb je een pijn, Joodse broeder..wat gebeurt er dan?" De dekens bewogen en Ernie's smalle neuspuntje kwam tevoorschijn. "Dat begrijp ik ook", zei hij onderdanig. "Dan neemt hij de pijn van zijn vriend in zijn ogen op."

Mordechai zuchtte, glimlachte, zuchtte weer:"En als hij blind is, denk je dat hij het dan ook op zich kan nemen?" "Natuurlijk, met zijn oren!" "En als hij doof is?" "Nou, dan met zijn handen", zei Ernie ernstig. "En als die ander heel ver weg is, als hij hem niet kan horen, niet kan zien en zelfs niet kan aanraken: denk je dan dat hij zijn lijden op zich kan nemen?" "Misschien kan hij het raden," zei Ernie voorzichtig. Mordechai raakte opgetogen" "Ja, zo is het mijn lieve jongen, dat is nu precies wat een rechtvaardige moet zijn! Hij raadt al het lijden dat er op de wereld is, hij neemt het op in zijn hart!"

Nada te turbe nr 34

Bijbel lezing

Mattheus 14,25-30 (moed)

De leerlingen zaten in de boot en er stak een stevige wind op. Op het einde van de nacht ging hij lopend over het meer naar hen toe. Toen de leerlingen hem zagen lopen raakten ze in paniek. Jezus zei; wees niet bang. Ik ben het. Petrus vroeg: Heer, als u het bent laat me dan over het water naar U toe komen ? Hij zei; Kom. En Petrus stapte overboord en liep over het water naar hem toe. Hij raakte in paniek en werd door Jezus gered.

Jesaja 49,14-17 (compassie)

Sion zei: `Jahwe heeft mij verlaten, de Heer heeft mij vergeten.' 15Zal een vrouw haar zuigeling vergeten, een liefhebbende moeder het kind van haar schoot? En zelfs als die het zouden vergeten, Ik vergeet u nooit! 16Zie, in mijn handpalmen heb Ik u geschreven, en uw muren staan Mij voortdurend voor ogen. 17Die u herbouwen komen toegesnel, die u eens verwoestten en vernielden gaan van u heen.

We antwoorden met Kyrie nr 30

Lied; laudate dominum nr 20

Gedicht

Maria De groot

Uit :Toledo

De engel

Mensen weten het niet als zij ademen
dat ik treed
op de thermiek van hun woorden,
klimmen kan op hun zin,
dat ik mijn bindingen slaak
aan de aarde en dans
als zij zuchten.
Soms voelt een aandachtige mij
voorbijgaan, een luchtstroom verraadt mij.
Soms is er iemand die bidt.
Wij doorkruisen samen de ruimte.
Maar meestal weten de mensen het niet
dat ik neerstort in lichtval
vloeibaar als water word
en zij mij kunnen betreden.

Lied 138 jij bent gezegend